

Lovforslag nr. L 77. Fremsat den 7. november 2002 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven

(Fradragsret for selvstændigt erhvervsdrivendes sundhedsbehandlinger)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, stk. 2, 1. pkt., ændres ”omfatter” til: ”tilbydes”.

2. Efter § 30 indsættes:

”§ 30 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, fradrage udgifter til egne sundhedsbehandlinger og sundhedsbehandlinger af en ægtefælle, som ikke i overvejende grad driver virksomheden, men som modtager en del af virksomhedens overskud, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 3, efter reglerne i stk. 2-4. Fradragsretten er betinget af, at

- 1) den person, som sundhedsbehandlingen vedrører, deltager i virksomhedens drift med en personlig arbejdsindsats af ikke uvæsentligt omfang, og
- 2) eventuelle medarbejdere i virksomheder, der drives af den selvstændigt erhvervsdrivende, som led i virksomhedens generelle personalepolitik senest samtidig med etableringen af ordningen for den selvstændigt erhvervsdrivende er tilbudt en tilsvarende ordning med skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger, jf. § 30. Hvis der efter § 30, stk. 2, 2. pkt., er fastsat generelle anciennitetskrav, skal den selvstændigt erhvervsdrivende og en eventuel ægtefælle

dog ikke opfylde et tilsvarende anciennitetskrav, medmindre samtlige medarbejdere er ansat i virksomheden, efter at den selvstændigt erhvervsdrivende har etableret sig.

Stk. 2. Fradragsretten efter stk. 1 omfatter ydelser, som afholdes til lægefagligt begrundet behandling ved sygdom eller ulykke, herunder behandling af psykiske lidelser hos en psykolog eller psykiater, til tilsvarende sygdomsforebyggende behandling, til behandling hos en kiropraktor eller til behandling af misbrug af medicin, alkohol eller andre rusmidler. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har valgt at tegne en forsikring til dækning af udgifter i forbindelse med sådan behandling, og der for eventuelle medarbejdere i virksomheden er tegnet en tilsvarende forsikring efter § 30, stk. 1, 3. pkt., er forsikringspræmien fradragsberettiget. Hvis der for medarbejderne i en virksomhed er tegnet en forsikring som nævnt i § 30, stk. 1, 3. pkt., og den selvstændigt erhvervsdrivende eller en eventuel ægtefælle omfattes af kildeskattelovens § 25 A, stk. 3, af forsikringsmæssige grunde ikke kan blive omfattet af forsikringen, kan der fradrages ydelser som nævnt i 1. pkt., forudsat at disse ydelser svarer til de ydelser, der for medarbejdernes vedkommende er omfattet af forsikringen.

Stk. 3. Det er en betingelse for fradragsretten efter stk. 2, 1. pkt., at der foreligger en lægehenvielse til behandling. Fradragsretten for udgifter til behandling af misbrug af medicin, alkohol og andre rusmidler er dog alene betinget af, at der foreligger en skriftlig lægeerklæring om, at